Lieta Nr.C29489315

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2015.gada 7.decembrī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese L.Mikulāne

ar tiesas sēdes sekretāri S.Stipravieti,

piedaloties prasītāja /pers. A/ pilnvarotajam pārstāvim zvērinātam advokātam Ralfam Beitiņam un atbildētājas /nosaukums/ pilnvarotajam pārstāvim /pers. B/,

2015.gada 23.novembrī atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu /pers. A/ prasībā pret /nosaukums/ par darba samaksas piedziņu.

Aprakstošā daļa

2015.gada 17.martā /pers. A/ cēlis Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā prasību pret /nosaukums/ par darba samaksas piedziņu, kura 2015.gada 21.aprīlī tika precizēta un kurā cita starpā norādīts, ka laikā no 2011.gada 5.decembra līdz 2014.gada 16.maijam prasītājs atradies darba tiesiskajās attiecībās ar atbildētāju. Savukārt 2014.gada 20.maijā un 2014.gada 20.jūnijā prasītājs iesniedzis atbildētājai sūdzības par darba samaksas aprēķināšanu, neievērojot Darba likuma prasības.

Prasītāja ieskatā, pirmkārt, Darba likums neparedz darbinieka brīvprātīgu darbu darba devēja labā, līdz ar to, kārtojot ieskaites un apmeklējot sapulces ārpus noteiktā darba laika un grafikiem, darbiniekam ir tiesības saņemt samaksu par virsstundu darbu, bet par laiku, kad darbinieks atradies darba devēja rīcībā, darbiniekam ir tiesības saņemt samaksu par dīkstāvi.

Otrkārt, darbinieka ierašanās darbā un aiziešana no darba, kura fiksēta žurnālos un norīkojumu lapās, atspoguļo reālo laiku, kad darbinieks ir veicis darba pienākumus un atradies darba devēja rīcībā. Savukārt noteikumu Nr.11-nts „/nosaukums/ teritoriālās pārvaldes Sabiedriskās kārtības sargāšanas nodaļas darba kārtība" 43.punkts, kas noteic, ka trūkumu un nepilnību novēršanai veltītais laiks /nosaukums/darbiniekam netiek uzskaitīts un apmaksāts, ir nelikumīgs un spēkā neesošs, jo ir pretrunā Darba likuma 6.panta prasībām, bet saskaņā ar Darba likuma 56.panta trešo daļu darba devējam nav tiesību prasīt, lai darbinieks veiktu darba līgumā neparedzētu darbu. Līdz ar to, prasītāja ieskatā, kļūdu un neprecizitāšu novēršana jāveic darba laikā, bet, ja darba devējs pieprasa to darīt pēc darba laika, tad tam jāmaksā darbiniekam par virsstundu darbu.

Treškārt, prasītāja ieskatā, atbildētāja pieļāvusi nevienlīdzīgu attieksmi pret darbiniekiem, tādējādi pārkāpjot Darba likuma 28.panta otrās un devītās daļas, 95.panta pirmās daļas un 96.panta prasības, jo tiem darbiniekiem, kas nebija veikuši savus tiešos darba pienākumus, bet apmeklējuši sapulces un ieskaites darba laikā, par to tikusi aprēķināta un izmaksāta darba samaksa, bet tiem darbiniekiem, kas veikuši tiešos pienākumus noteiktajā darba laikā, par ierašanos uz ieskaitēm un sapulcēm ārpus darba grafikos paredzētā darba laika darba samaksa netika izmaksāta, skaidrojot to ar brīvprātības principu un darbinieka brīvo izvēli.

Ņemot vērā minēto, prasītājs uzskata, ka laikā no 2012.gada 1.jūnija līdz 2014.gada 1.janvārim atbildētāja nebija veikusi precīzu prasītāja faktiski nostrādātā darba laika uzskaiti un virsstundu darba, nakts darba un darba svētku dienās samaksu. Tāpat atbildētāja nebija atbilstoši veikusi atvaļinājuma dienu aprēķinu par prasītāja darbnespējas laiku no 2014.gada 2.aprīļa līdz 2014.gada 6.maijam, tādējādi neizmaksājot atvaļinājuma kompensāciju saskaņā ar Darba likuma 152.panta pirmo daļu, kā arī nepareizi aprēķinājusi prasītājam pienākošos atvaļinājuma naudu par laiku no 2011.gada 5.decembra līdz 2014.gada 16.maijam.

Pamatojoties uz Darba likuma 7.panta pirmo daļu, 28.panta otro un devīto daļu, 31.panta pirmo daļu, 50.panta pirmo daļu, 51.panta pirmo daļu, 52.pantu, 56.panta trešo daļu, 62.panta otro daļu, 67.panta pirmo daļu, 68.panta pirmo daļu, 71. un 72.pantu, 74.panta pirmās daļas 3.punktu, 79., 81., 90.pantu, 95.panta pirmo daļu, 96.pantu, 101.panta pirmās daļas 6.punktu, 128.pantu, 130.panta pirmo daļu, 137.panta pirmo, otro un trešo daļu, /nosaukums/ noteikumu Nr.11-nts „/nosaukums/ teritoriālās pārvaldes Sabiedriskās kārtības sargāšanas nodaļas darba kārtība" 43.punktu, prasītājs lūdz tiesu: uzdot atbildētājai veikt precīzu prasītāja faktiski nostrādātā darba laika uzskaiti no 2011.gada 5.decembra līdz 2014.gada 16.maijam; uzdot atbildētājai veikt prasītājam pienākošās darba samaksas pārrēķinu no 2011.gada 5.decembra līdz 2014.gada 16.maijam; uzdot atbildētājai veikt prasītājam pienākošās atvaļinājuma pārrēķinu no 2011.gada 5.decembra līdz 2014.gada 16.maijam; uzdot atbildētājai veikt prasītājam pienākošās atvaļinājuma naudas pārrēķinu no 2011.gada 5.decembra līdz 2014.gada 16.maijam; uzdot atbildētājai sniegt detalizētu izklāstu par katrā dienā faktiski nostrādāto laiku prasītāja nodarbinātības periodā un sniegt skaidrojumu aprēķinātajai un izmaksātajai summai; piedzīt no atbildētājas darba samaksu par kopējo summu 2957,99 EUR apmērā.

2015.gada 19.maijā tiesā saņemti atbildētājas /nosaukums/ rakstveida paskaidrojumi par celto prasību, kuros cita starpā norādīts, ka atbildētāja prasību neatzīst, jo, pirmkārt, saskaņā ar /nosaukums/2012.gada 19.janvāra rīkojumu Nr.13-rs „Par ieskaišu kārtošanu" prasītājam noteikts nokārtot ieskaites savā darba laikā no 2012.gada 23.janvāra līdz 2012.gada 29.februārim, vienlaikus paredzot darbiniekam iespēju nokārtot ieskaites viena kalendārā mēneša laikā pēc attaisnojošā iemesla beigu termiņa, saskaņojot to ar attiecīgu darbinieku, taču prasītājs brīvprātīgi kārtojis ieskaiti 2012.gada 24.augustā, kas saskaņā ar darba grafiku bijusi viņa brīvdiena.

Saskaņā ar /nosaukums/ 2012.gada 3.oktobra rīkojuma Nr.205-rs „/nosaukums/ darbinieku fiziskās sagatavotības pārbaudi" 1.pieteikumu fiziskās sagatavotības pārbaude paredzēta 2012.gada 31.oktobrī, bet kā rezerves dienas noteiktas 2012.gada 8.novembris, 2012.gada 9.novembris, 2012.gada 12.novembris, 2012.gada 14.novembris, 2012.gada 15.novembris, 2012.gada 16.novembris, 2012.gada 12.decembris, 2012.gada 14.decembris, 2012.gada 17.decembris un 2012.gada 19.decembris, taču prasītājs brīvprātīgi kārtojis fiziskās sagatavotības pārbaudi 2012.gada 31.oktobrī, kas bijusi viņa atvaļinājuma diena.

Saskaņā ar /nosaukums/ 2012.gada 13.decembra rīkojumu Nr.268-rs „Par ikgadējo ieskaiti speciālo līdzekļu un pašaizsardzības paņēmienu praktiskajā pielietošanā" prasītājam noteikts nokārtot ieskaiti 2013.gada 28.janvārī un 2013.gada 8.februārī, bet kā rezerves dienas noteiktas 2013.gada

25.februāris, 2013.gada 4.marts un 2013.gada 18.marts, taču prasītājs brīvprātīgi kārtojis ieskaiti 2013.gada 6.martā, kas saskaņā ar darba grafiku bijusi viņa brīvdiena.

Saskaņā ar /nosaukums/ 2013.gada 29.maija rīkojuma Nr.132-rs „Par praktiskās šaušanas ieskaišu un nodarbību organizēšanu" 1. un 2.pielikumu darbiniekiem noteikts nokārtot ieskaiti 2013.gada 4.jūnijā, 2013.gada 11.jūnijā un 2013.gada 18.jūnijā, bet kā rezerves dienas noteiktas 2013.gada 19.jūnijs, 2013.gada 20.jūnijs un 2013.gada 21.jūnijs, vienlaikus paredzot darbiniekiem, kuri nebija kārtojuši ieskaiti attaisnojošu iemeslu dēļ, iespēju nokārtot ieskaiti 2013.gada 12.jūlijā, 2013.gada 19.jūlijā un 2013.gada 26.jūlijā no plkst.11.00 līdz plkst.15.00, taču prasītājs brīvprātīgi kārtojis ieskaiti 2013.gada 23.maijā, kas bijusi viņa brīvdiena.

Otrkārt, darbiniekam, ierodoties darbavietā, ir pienākums parakstīties par ierašanos norīkojuma lapā, norādot precīzu ierašanās laiku. Minētais ieraksts apliecina darbinieka ierašanos attiecīgajā /nosaukums/pārvaldē, savukārt darbinieks uzsāk un pabeidz darbu saskaņā ar darba grafiku.

Treškārt, saskaņā ar /nosaukums/ 2013.gada 2.augusta noteikumu Nr.11-nts „/nosaukums/teritoriālās pārvaldes Sabiedriskās kārtības sargāšanas nodaļas darba kārtība" 43.punktu gadījumos, kad dežūrmaiņas amatpersonas savas dežūras laikā darba dokumentāciju, materiālus par administratīvajiem pārkāpumiem, sabiedriski bīstamiem prettiesiskiem nodarījumiem (arī par likumpārkāpumiem, kuriem ir noziedzīga nodarījuma pazīmes) noformējuši nekvalitatīvi vai arī nav veikuši nepieciešamos pasākumus likumpārkāpuma novēršanā, pārtraukšanā un fiksēšanā, teritoriālās pārvaldes priekšnieka pilnvarota amatpersonas (amatpersonas) ir tiesīga uzdot dežūrmaiņas amatpersonām par pienākumu novērst šos trūkumus uzreiz pēc dežūras laika beigām. Trūkumu un nepilnību novēršanai veltītais laiks /nosaukums/ netiek uzskaitīts un apmaksāts.

Ceturtkārt, nevienā /nosaukums/ iekšējā normatīvajā aktā un dokumentā nav noteikts darbinieka pienākums obligāti apmeklēt sapulces, turklāt prasītājs darbinieku sapulces apmeklējis darba laikā.

Piektkārt, Valsts darba inspekcija, veicot pārbaudi, konstatējusi, ka prasītājam netika izmaksāta darba samaksa par darbu svētku dienās un nakts stundās, kā arī par virsstundām par kopējo summu 242,80 EUR apmērā pirms nodokļu nomaksas. Turklāt atbildētāja, veicot prasītājam pienākošās darba samaksas pārrēķinu par laiku no 2012.gada jūnija līdz 2014.gada janvārim, secinājusi, ka prasītājam ir izmaksātas visas pienākošās naudas summas.

Tiesas sēdē prasītāja /pers. A/ pilnvarotais pārstāvis zvērināts advokāts Ralfs Beitiņš prasību uzturēja samazinātajā apmērā uz prasības pieteikumā norādītajiem pamatiem un motīviem, lūdzot piedzīt no atbildētājas darba samaksu 1472,45 EUR apmērā un papildus paskaidrojot, ka prasītājs cēla iebildumus pret izmaksāto darba samaksu tikai pēc darba tiesisko attiecību izbeigšanas, jo baidījās no darba devēja sankcijām.

Atbildētājas /nosaukums/ pilnvarotais pārstāvis /pers. B/ tiesas sēdē prasību neatzina uz rakstveida paskaidrojumos norādītajiem pamatiem un motīviem, papildus paskaidrojot, ka pēc pārrēķina veikšanas atbildētāja nekavējoties izmaksāja prasītājam 242,80 EUR. Atbildētājas pārstāvis arī paskaidroja, ka katru mēnesi prasītājam tika izsniegtas vai arī uz e-pastu nosūtītas darba algas lapiņas, taču prasītājs cēlis savus iebildumus pret izmaksāto darba algu tikai pēc darba tiesisko attiecību izbeigšanas.

Motīvu daļa

Tiesa, uzklausījusi pušu pilnvaroto pārstāvju tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus, pārbaudījusi un novērtējusi lietas materiālos esošos rakstveida pierādījumus, uzskata, ka prasība samazinātajā apmērā nav pamatota un ir noraidāma.

No lietas materiālos esošās 2011.gada 24.novembra darba līguma Nr.RPPP-11-75-lī (ar 2013.gada 21.maija grozījumiem) kopijas (lietas 68.-71.lapa) redzams, ka prasītājs /pers. A/ no 2011.gada 5.decembra uzsāka darbu /nosaukums/, sākumā strādājot par kārtībnieku, bet no 2013.gada 1.jūnija – par inspektoru.

Lietā nepastāv strīds par to, ka pušu darba tiesiskās attiecības pastāvējušas līdz 2014.gada 16.maijam.

Atbilstoši 2011.gada 24.novembra darba līguma 3.2.punktam atbildētāja apņēmusies izmaksāt prasītājam darba samaksu divas reizes mēnesī saskaņā ar darba kārtības noteikumiem, veicot bezskaidras naudas pārskaitījumu uz darbinieka algas kontu.

Saskaņā ar Darba likuma 71.pantu, izmaksājot darba samaksu, darba devējs izsniedz darba samaksas aprēķinu, kurā norādīta izmaksātā darba samaksa, ieturētie nodokļi un veiktās valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas, kā arī nostrādātās stundas, tajā skaitā virsstundas, nakts laikā un svētku dienās nostrādātās stundas. Pēc darbinieka pieprasījuma darba devējam ir pienākums šo aprēķinu izskaidrot.

Savukārt saskaņā ar Darba likuma 31.pantu visi prasījumi, kas izriet no darba tiesiskajām attiecībām, noilgst divu gadu laikā, ja likumā nav noteikts īsāks noilguma termiņš. Ja darba devējam bija pienākums izsniegt darbiniekam rakstveida aprēķinu, šā panta pirmajā daļā noteiktais noilguma termiņš sākas ar aprēķina izsniegšanas dienu.

Kā izriet no atbildētājas pilnvarotā pārstāvja tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem, kurus prasītāja pilnvarotais pārstāvis nebija apstrīdējis, pušu darba tiesisko attiecību pastāvēšanas laikā prasītājam katru mēnesi tika izsniegtas vai arī uz e-pastu nosūtītas darba algas lapiņas.

Turklāt konkrētajā gadījumā darba samaksa darbiniekam ir regulāri izmaksājama atlīdzība par darbu, un līdz ar to par savu tiesību aizskārumu – darba algas samaksu nepilnā apmērā – prasītājam bija jāzina, saņemot par katru mēnesi aprēķināto darba samaksu.

Ņemot vērā to, ka prasība tiesā celta 2015.gada 17.martā, atbilstoši Darba likuma 31.panta pirmajai daļai par noilguma tecējuma beigu datumu atzīstams 2013.gada 16.marts, līdz ar to visiem prasījumiem, kurus prasītājs izvirzījis par laiku līdz minētajam datumam, ir iestājies noilgums un tie ir noraidāmi, jo ar prekluzīva termiņa izbeigšanos ir izbeigušās prasītāja tiesības apstrīdēt darba devēja par laiku līdz 2013.gada 16.martam aprēķinātās summas.

Šādos apstākļos tiesai nav tiesiska pamata vērtēt lietas materiālos esošās prasītāja darba laika uzskaites tabulas par laiku līdz 2013.gada 16.martam (lietas 24.-38.lapa).

Darba likuma (redakcijā, kas bija spēkā laikā no līdz 2012.gada 25.jūlija līdz 2014.gada 31.decembrim, proti, arī pušu darba tiesisko attiecību pastāvēšanas laikā) 136.panta otrā un trešā daļa noteic, ka virsstundu darbs ir pieļaujams, ja darbinieks un darba devējs par to vienojušies rakstveidā. Darba devējam ir tiesības nodarbināt darbinieku virsstundu darbā bez viņa rakstveida piekrišanas šādos izņēmuma gadījumos:

1) ja to prasa sabiedrības visneatliekamākās vajadzības;

2) lai novērstu nepārvaramas varas, nejauša notikuma vai citu ārkārtēju apstākļu izraisītas sekas, kas nelabvēlīgi ietekmē vai var ietekmēt parasto darba gaitu uzņēmumā;

3) steidzama, iepriekš neparedzēta darba pabeigšanai noteiktā laikā.

Kā izriet no prasības pieteikuma, prasītāja pilnvarotā pārstāvja tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem un iesniegtā precizētā prasības summas aprēķina (lietas 139.-142.lapa), prasītājs uzskata, ka viņam pienākas samaksa par ieskaišu un pārbaužu kārtošanu, darbinieku sapulču apmeklēšanu, kā arī sagatavošanos darbam un trūkumu novēršanu ārpus noteiktā darba laika.

Saskaņā ar /nosaukums/ 2012.gada 13.decembra rīkojumu Nr.268-rs „Par ikgadējo ieskaiti speciālo līdzekļu un pašaizsardzības paņēmienu praktiskajā pielietošanā" (lietas 93.-94.lapa) /nosaukums/ struktūrvienību darbiniekiem noteikts nokārtot ieskaiti speciālo līdzekļu un pašaizsardzības paņēmienu praktiskajā pielietošanā grafikā norādītajā laikā, vienlaikus paredzot vairākas rezerves dienas minētās ieskaites kārtošanai, ja darbinieks

attaisnojošu iemeslu dēļ nevar ierasties uz ieskaiti grafikā noteiktajā dienā.

Saskaņā ar /nosaukums/ 2013.gada 29.maija rīkojumu Nr.132-rs „Par praktiskās šaušanas ieskaišu un nodarbību organizēšanu" (lietas 95.-99.lapa) /nosaukums/ darbiniekiem noteikts nokārtot praktiskās šaušanas ieskaiti grafikā norādītajā laikā, vienlaikus paredzot vairākas rezerves dienas minētās ieskaites kārtošanai, ja darbinieks attaisnojošu iemeslu dēļ nevar ierasties uz ieskaiti grafikā noteiktajā dienā.

Izvērtējot prasības pieteikumu, atbildētājas rakstveida paskaidrojumus un pušu pārstāvju tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus, tiesa secina, ka lietā nepastāv strīds par to, ka prasītājs brīvprātīgi kārtojis iepriekš minētās ieskaites ārpus sava darba laika.

Ņemot vērā to, ka puses nebija rakstveidā vienojušās par to, ka prasītājs kārtos ieskaites ārpus viņam noteiktā darba laika, kā arī prasītājam tika nodrošināta iespēja kārtot minētās ieskaites darba laikā, tiesa uzskata, ka laiks, ko prasītājs pavadījis, kārtojot minētās ieskaites, nav uzskatāms par virsstundu darbu, par kuru puses būtu vienojušās, tāpēc, tiesas ieskatā, prasītājam nepienākas samaksa par laiku, kad viņš kārtoja minētās ieskaites. Tāpat norādīto iemeslu dēļ tiesa nesaskata atšķirīgas attieksmes aizlieguma pārkāpumu, uz kuru norādīts prasības pieteikumā.

No lietas materiālos esošās Valsts darba inspekcijas 2014.gada 21.novembra vēstules Nr.2014-11-07/8573 kopijas (lietas 61.-66.lapa) izriet, ka Valsts darba inspekcija, veicot prasītāja sūdzībā norādīto apstākļu pārbaudi, konstatēja, ka prasītājs apmeklējis darbinieku sapulces savā darba laikā.

Ņemot vērā minēto, kā arī to, ka sapulču apmeklēšana nav obligāta, tiesa uzskata, ka prasītājam nepienākas samaksa par laiku, kad viņš apmeklēja darbinieku sapulces. Tāpat norādīto iemeslu dēļ tiesa nesaskata atšķirīgas attieksmes aizlieguma pārkāpumu, uz kuru norādīts prasības pieteikumā.

Saskaņā ar Darba likuma 130.pantu darba laiks šā likuma izpratnē ir laikposms no darba sākuma līdz beigām, kura ietvaros darbinieks veic darbu un atrodas darba devēja rīcībā, izņemot pārtraukumus darbā. Darba laika sākumu un beigas nosaka darba kārtības noteikumos, maiņu grafikos vai darba līgumā.

Izvērtējot prasības pieteikumu, atbildētājas rakstveida paskaidrojumus un pušu pārstāvju tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus, tiesa secina, ka lietā nepastāv strīds par to, ka prasītājam, ierodoties darbavietā un atstājot to, bija jāparakstās norīkojuma lapā.

Tiesas ieskatā, darbinieka paraksts norīkojuma lapā apliecina tikai un vienīgi darbinieka faktiskās ierašanās laiku un darbavietas atstāšanas laiku, līdz ar to darbiniekam ir tiesības uz samaksu tikai par to laiku, kad viņš veic darbu un atrodas darba devēja rīcībā, kas savukārt konkrētajā gadījumā ir fiksēts prasītāja darba laika uzskaites tabulās.

Lietā nav strīda par to, ka saskaņā ar /nosaukums/ 2013.gada 2.augusta noteikumu Nr.11-nts „/nosaukums/ teritoriālās pārvaldes Sabiedriskās kārtības sargāšanas nodaļas darba kārtība" 43.punktu gadījumos, kad dežūrmaiņas amatpersonas savas dežūras laikā darba dokumentāciju, materiālus par administratīvajiem pārkāpumiem, sabiedriski bīstamiem prettiesiskiem nodarījumiem (arī par likumpārkāpumiem, kuriem ir noziedzīga nodarījuma pazīmes) noformējuši nekvalitatīvi vai arī nav veikuši nepieciešamos pasākumus likumpārkāpuma novēršanā, pārtraukšanā un fiksēšanā, teritoriālās pārvaldes priekšnieka pilnvarota amatpersonas (amatpersonas) ir tiesīga uzdot dežūrmaiņas amatpersonām par pienākumu novērst šos trūkumus uzreiz pēc dežūras laika beigām. Trūkumu un nepilnību novēršanai veltītais laiks /nosaukums/ netiek uzskaitīts un apmaksāts.

Tiesas ieskatā, prasītāja atsaukšanās uz Darba likuma 56.panta trešo daļu, kas noteic, ka darba devējam nav tiesību prasīt, lai darbinieks veiktu darba līgumā neparedzētu darbu, izņemot šā likuma 57.pantā noteiktos gadījumus, nav pamatota, jo, pirmkārt, darbiniekam noteikto pienākumu veikšanas laikā pieļauto trūkumu un nepilnību novēršana nav uzskatāma par darba līgumā neparedzētu darbu.

Otrkārt, ja prasītāja viedoklis tiktu atzīts par pareizu, izveidotos, tiesas ieskatā, absurda situācija, kurā darbinieks varētu pildīt savus darba pienākumus, nepārtraukti pieļaujot trūkumus un nepilnības, bet pēc tam pieprasīt darba devējam samaksu par laiku, ko viņš ir veltījis savā darbā pieļauto kļūdu labošanai.

Izvērtējot lietas materiālos esošās prasītāja darba laika uzskaites tabulas par laiku no 2013.gada 17.marta līdz 2014.gada 31.janvārim (lietas 116.-126., 130.-131.lapa), kā arī ņemot vērā Valsts darba inspekcijas 2014.gada 21.novembra vēstulē Nr.2014-11-07/8573 norādītos secinājumus un lietas materiālos esošo 2015.gada 21.janvāra maksājuma uzdevumu Nr.510096 (lietas 132.lapa), tiesa atzīst, ka prasītāja precizētais prasības summas aprēķins nav pamatots, jo saskaņā ar Valsts darba inspekcijas veiktajiem aprēķiniem prasītājam par 2013.gada jūnijā veikto nakts darbu pienācās 30,91 EUR, bet par 2013.gada decembrī veikto nakts darbu – 118,46 EUR, kopā 149,37 EUR, savukārt 2015.gada 21.janvāra maksājuma uzdevums apliecina, ka prasītājam vēl pirms prasības celšanas tika pārskaitīti 174,96 EUR. Savukārt tiesai nav objektīva pamata apšaubīt Valsts darba inspekcijas pēc attiecīgās pārbaudes veikšanas izdarītos secinājumus.

Ņemot vērā to, ka prasītāja precizētais prasības summas aprēķins atzīts par nepamatotu, bet saskaņā ar Valsts darba inspekcijas 2014.gada 21.novembra vēstuli Nr.2014-11-07/8573 tās veiktās pārbaudes laikā konstatēts, ka visas prasītājam saistībā ar atvaļinājumu pienākošās naudas summas ir aprēķinātas un izmaksātas pareizi, tiesa atzīst, ka nav pamata pārrēķināt prasītājam saistībā ar atvaļinājumu pienākošās naudas summas.

Ņemot vērā to, ka no iepriekš minētajām lietas materiālos esošajām prasītāja darba laika uzskaites tabulām, kā arī /nosaukums/ 2014.gada 12.jūnija vēstules Nr.1-30/RPP-14-199-ap un 2014.gada 11.jūlija vēstules Nr.1-30/RPP-14-248-ap kopijām (lietas 12.-18., 22.-23.lapa) izriet, ka atbildētāja vēl līdz prasības celšanai no 2013.gada 17.marta ir veikusi precīzu prasītāja faktiski nostrādātā darba laika uzskaiti, pēc Valsts darba inspekcijas pārbaudes veikusi prasītājam pienākošās darba samaksas pārrēķinu, kā arī sniegusi prasītājam detalizētu izklāstu par nostrādāto laiku prasītāja nodarbinātības periodā un skaidrojumu aprēķinātajai un izmaksātajai summai, tiesa uzskata, ka minēto pienākumu noteikšanai ar tiesas spriedumu nav tiesiska pamata.

Šādos apstākļos tiesa uzskata, ka /pers. A/ prasība pret /nosaukums/ par darba samaksas piedziņu samazinātajā apmērā ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 97. un 193.pantu, tiesa

nosprieda:

/pers. A/, personas kods /personas kods/, prasību pret /nosaukums/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, par darba samaksas piedziņu samazinātajā apmērā noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 20 (divdesmit) dienu laikā Rīgas apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese (paraksts) L.Mikulāne